Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36452
Copyright: Melk, Benediktinerstift

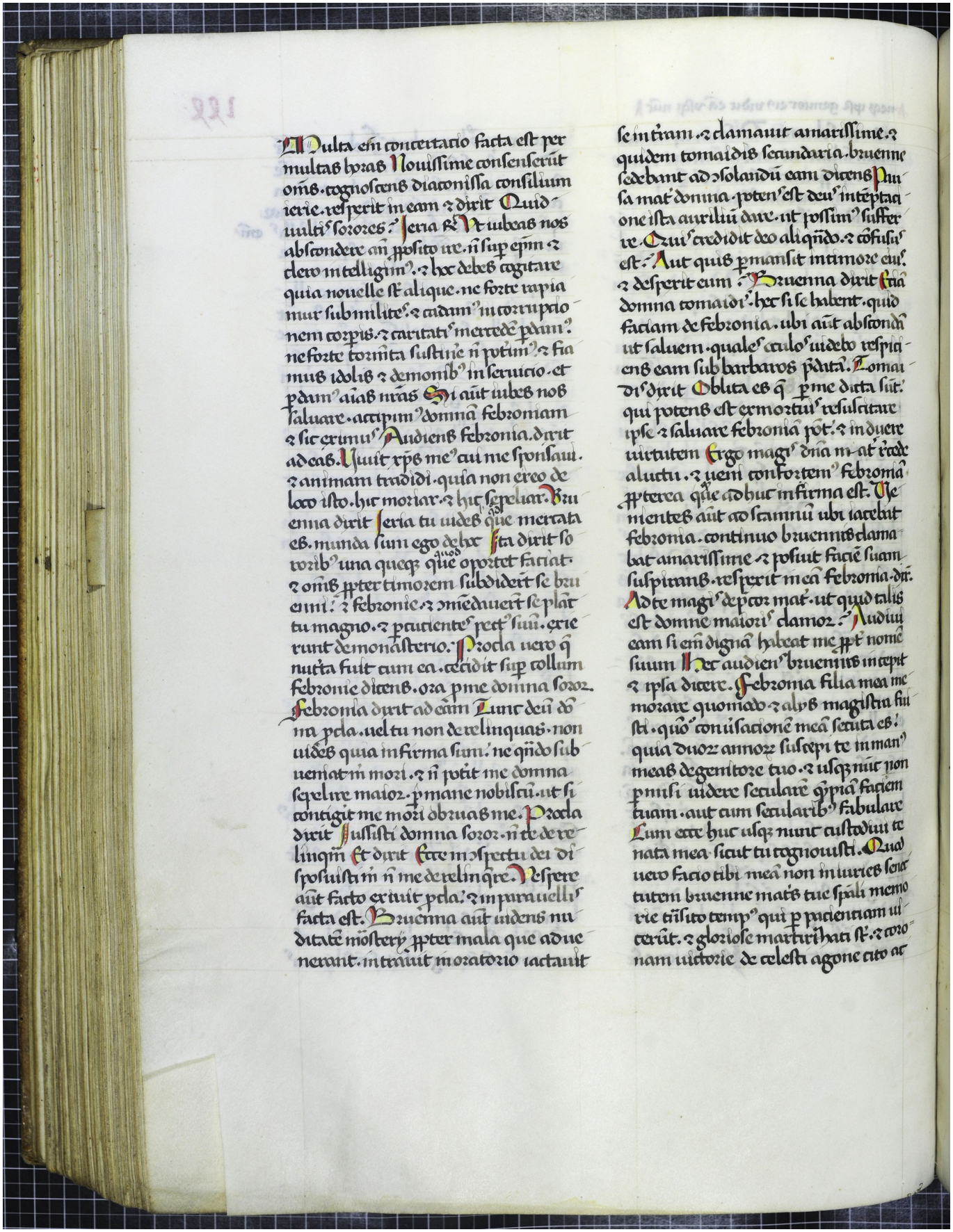

Multa em concertatio facta est per
multas horas Nouissime consenserũt
oms. cognoscens diaconissa consilium
ierie. retulit in eam. & dixit Quid
tuli sorores? Feria R. Ut iubeas nos
abscondere an ppositu ire. ni sup epm. &
clerũ intelligim? & hoc debes cogitare
quia nouelle st aliq. ne forte rapia
mur sub mlite. & cadam in corrupto
nem corpis. & caritatis mercedẽ pdam?
ne forte tormta sustinie ni potim? & fia
mus idolis & demonib in seruicio. et
pdam aiab nrãs Si aũt iubes nos
saluare. accipim domnã febroniam
& sic erimus Audiens febronia. dixit
ad eas. Iuuit xps me. cui me sponsaui.
& animam tradidi. quia non ereo de
loco isto. hic moriar. & hic sepeliar. Bru
enna dixit Feria tu uides que mercata
es. munda sum ego debeo Feria dixit so
roribus una quequ que quod oportet faciat.
& oms pter timorem subdiderit se bru
enni. & febronie. & meduerit se plat
tu magno. & pacientes pcessu suũ. exie
runt de monasterio. Proela uero q
nuta fuit cum ea. cecidit sup collum
febronie dicens. ora pme domna soror.
Febronia dixit ad eam Iunt deũ do
na pela. uel tu non derelinquas. non
uides quia infirma sum. ne qñdo sub
uenat mi mori. & ni potit me domna
sepelire maior. pmane nobiscũ. ut si
contigit me mori obruas me. Proela
dixit Iussisti domna soror. ni te de re
linqm Et dixit Exte in conspectu dei di
sposuisti mi. ni me derelinqre. Nesciens
aũt facto est uti pela. & impia uelli
facta est. Bruenna aũt uidens nu
ditatẽ monasterij. pter mala que ad ue
nerant. in tristitiam moratorio iactauit
se in terram. & clamauit amarissime. &
quidem tomaidis secundaria. bruenne
sedebant ad consolandũ eam dicens Dñe
sa mat domna. potens est deus intẽptaci
one ista auriliũ dare. ut possim sufferre
re. Qui credidit deo aliqñdo. & cõfusus
est. Aut quis pmansit in timore eius.
& desperit eam. Bruenna dixit Pia
domna tomaidi. hec si se habent. quid
faciam de febronia. ubi aũt abscondã
ut saluem. quales oculos uidebo respi
ciens eam sub barbaros pdita. Tomai
dis dixit Oblita es q pme dicta sũt.
qui potens est ermortui resuscitare
ipse & saluare febroniã pot. & in diere
uirtutem Ergo magis dña mat trade
aluctu. & uem confortem febroniã
pterea que adhuc infirma est. Ue
mentes aũt ad stannũ ubi iacebat
febronia. continuo bruennis clama
bat amarissime & posiut facie suam
suspirans. respexit mea febronia. dñe.
Ad te magis despor mat. ut quid talis
est domne maiori clamor? Audiui
eam si em digna habeat me pt nomẽ
suum Hec audiens bruennis incepit
& ipsa dicere. Febronia filia mea me
morare quomodo & alys magistru fui
sti. quo conuersacione mea secuta es.
quia duor annor suscepi te in manu
meas degentore tuo. & usq nunc non
pmisi uidere secularẽ gpia faciem
tuam. aut cum secularib fabulare
Cum esse huc usq nunc custodiui te
nata mea. sicut tu cognouisti. Qua
uero facio tibi mea non in uiries sene
tutem bruenne matis tue spali memo
rie tristo temp qui p pacientiam ui
cerũt. & gloriose martirihati st. & coro
nam uictorie de celesti agone cito ac